

**TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU
47 000 KARLOVAC**

Zagreb, 14. srpnja 2025. godine

Posl. br.: St-3052/2024

DUŽNIK:

A-MORE YACHTS d.o.o., Zagreb, Ulica Vojina Bakića 10, OIB: 44800651850, koje zastupa punomoćnik Juraj Blažičko, odvjetnik u Zagrebu, Antuna Bauera 2

PODNEŠAK

dužnika

2x; punomoć u spisu

I. Dužnik je zaprimio podnesak vjerovnika Michaela Steinmanna, Švicarska, Spiegel, Fohrenweg 88, OIB: 88586125189 te se u nastavku očituje na isti.

II. U odnosu na navode dužnika kako je predmetni prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka sadržavao određene nepravilnosti dužnik ističe kako je navedeno u cijelosti neosnovano.

Sud je, nakon pregleda dopunjenog prijedloga i prateće dokumentacije, utvrdio da su ispunjene sve pretpostavke za otvaranje predstečajnog postupka te je donio rješenje o otvaranju postupka i imenovanju povjerenika. Da prijedlog nije bio potpun ili da su postojale nepravilnosti, sud bi postupio drugačije – primjerice, odbacio prijedlog (čl. 31. i 32. SZ). Do toga nije došlo, što potvrđuje da je prijedlog bio formalno i materijalno ispravan.

Dužnik je uz prijedlog dostavio sve zakonom propisane isprave što je sud i utvrdio te na temelju istoga donio rješenje o otvaranju postupka. Dužnik je dostavio financijska izvješća i ostale tražene podatke, čime je ispunio svoju obvezu transparentnog predočjenja financijskog stanja. Također je priložen popis imovine i obveza dužnika u kojem su navedene sve poznate obveze, uključujući i tražbinu vjerovnika Michaela Steinmanna. Time je vjerovnik bio obuhvaćen već u startu postupka i njegov položaj je u potpunosti uzet u obzir.

Vjerovnik Steinmann navodi da nije bio obaviješten o pokretanju predstečajnog postupka, što ne odgovara istini. Dužnik naglašava da je vjerovnik uredno obaviješten o otvaranju predstečaja i svim relevantnim radnjama, u skladu sa zakonom. Rješenje o otvaranju predstečajnog postupka objavljeno je na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova odmah nakon donošenja (čl. 34. st. 3. SZ). Prema članku 12. SZ, dostava sudskih pismena (uključujući rješenje o otvaranju) provodi se upravo objavom na e-Oglasnoj ploči, a takva dostava smatra se obavljenom istekom osmog dana od dana objave. Sama objava

pismena na e-Oglasnoj ploči sudova zakonski je dokaz da je dostava obavljena svim sudionicima postupka. Stoga je vjerovnik Steinmann pravodobno i propisno obaviješten o otvaranju predstečajnog postupka još u prosincu 2024. (kada je rješenje objavljeno), bez obzira na to je li osobno pratio e-Oglasnu ploču. Osim putem e-Oglasne ploče (što je zakonom predviđeni i važeći način obavijesti svim vjerovnicima), dužnik je dodatno, iz obzira i transparentnosti, komunicirao s vjerovnikom Steinmann usmenim putem i elektroničkom poštom, a vjerovnik je bio i osobno na sastanku u tvornici dana 15.01.2025.g. kada je bio o svemu obaviješten. Time je dužnik poduzeo i više od onoga što je zakonom nužno, kako bi osigurao da vjerovnik sazna za postupak i ostvari svoja prava.

U konkretnom slučaju vjerovnik jest podnio prijavu tražbine - nakon otvaranja postupka, prijavio je tražbinu Financijskoj agenciji u zakonskom roku od 21 dan, sukladno pozivu suda u rješenju o otvaranju). Stoga su neosnovane i bilo kakve implikacije da je vjerovnik bio doveden u nepovoljan položaj neobavještanjem – dužnik je ispunio obvezu obavijesti, a vjerovnik se uredno uključio u postupak.

III. Vjerovnikovi navodi da je dužnik nakon otvaranja predstečajnog postupka nezakonito raspolagao svojom imovinom (odnosno da je vršio prijenose ili otuđenja imovine protivno zakonu) su neistiniti. Dužnik nije otuđio niti prenio bilo koji dio svoje imovine nakon otvaranja predstečajnog postupka bez odobrenja i izvan okvira redovnog poslovanja. Štoviše, nije bilo nikakvih prijenosa imovine niti radnji koje bi smanjile imovinu na štetu vjerovnika.

Stečajni zakon izričito propisuje ograničenja raspolaganja imovinom tijekom predstečajnog postupka. Od dana otvaranja predstečaja pa do njegovog završetka, dužnik smije obavljati samo redovne poslove i plaćanja nužna za redovno poslovanje (čl. 67. st. 1. SZ-a). Zabranjeno je ispunjavati obveze nastale prije otvaranja postupka (koje su već dospjele), izuzev onih iz čl. 29. st. 2. SZ (primjerice, nužne obveze prema radnicima). Čl. 67. st. 3. SZ propisuje da dužnik može poduzimati pravne poslove izvan redovnog poslovanja (što uključuje i otuđenje ili opterećenje imovine koje nije uobičajeno poslovanje) samo uz prethodno odobrenje povjerenika ili suda.

U konkretnom slučaju nije ni došlo do potrebe primjene navedenog članka, jer dužnik nije sklapanje nikakve pravne poslove izvan okvira redovnog poslovanja. Nije bilo prodaje imovine, prijenosa vlasništva niti opterećivanja imovine nakon otvaranja predstečajnog postupka. Imovina dužnika ostala je očuvana u opsegu prijavljenom na početku postupka. Povjerenik predstečajne nagodbe u svojim je izvješćima potvrdio da poslovanje dužnika nakon otvaranja postupka protječe uredno i da nije utvrdio niti jednu radnju dužnika koja bi predstavljala nezakonito raspolaganje imovinom. Da je bilo ikakvog prijenosa imovine mimo dozvole, povjerenik bi o tome morao obavijestiti sud – što se nije dogodilo.

Dužnik je, dakle, strogo poštovao obvezu čuvanja svoje imovine tijekom postupka. Svi njegovi poslovni potezi bili su usmjereni isključivo na redovno poslovanje (npr. održavanje tekuće proizvodnje/usluge, proizvodnja brodova, servisiranje novih obveza, isplata tekućih plaća i sl.) što je i svrha predstečajnog postupka – da se uz zaštitu od ovrha omogući nastavak poslovanja, ali bez umanjenja imovinske mase na štetu vjerovnika. Tvrdnje vjerovnika o “nezakonitom raspolaganju imovinom” stoga su neosnovane i nisu potkrijepljene nijednim dokazom.

IV. Vjerovnik također paušalno navodi da je dužnik vršio plaćanja koja nisu dopuštena tijekom predstečajnog postupka, insinuirajući da je time oštetio masu vjerovnika..

Sva plaćanja koja je dužnik izvršio nakon otvaranja predstečaja bila su isključivo ona dopuštena zakonom, odnosno nužna plaćanja za redovno poslovanje, u smislu članka 67. SZ. Niti jedno plaćanje nije izvršeno protivno ograničenjima predstečajnog postupka, a što uostalom potvrđuje i sam povjerenik.

Članak 67. stavak 1. SZ jasno propisuje da od dana otvaranja predstečajnog postupka dužnik može obavljati samo plaćanja nužna za redovno poslovanje i podmirivati eventualne obveze iz novog zaduženja odobrenog prema čl. 62.a SZ. Takva nužna plaćanja obuhvaćaju, primjerice, redovite troškove poslovanja: isplate neto plaća radnicima i tekuće obveze za poreze i doprinose, nabavu sirovina i usluga potrebnih za nastavak poslovanja (nabava materijala za proizvodnju brodova), plaćanje režijskih troškova (npr. struje, vode, goriva), troškove održavanja imovine, i slično – sve ono što je nužno da bi društvo nastavilo poslovati u tijeku postupka i očuvalo vrijednost imovine. Upravo takva plaćanja je dužnik izvršavao.

U predmetnom slučaju, dužnik nije vršio nikakva plaćanja starih dugova svojim vjerovnicima izvan onoga što je dopušteno. Nisu, primjerice, isplaćivani dugovi dobavljačima nastali prije predstečaja, niti je vjerovnik Steinmann (ili bilo koji drugi vjerovnik iz ranijeg razdoblja) dobio bilo kakvu isplatu na svoju staru tražbinu – jer bi to bilo protivno načelu jednakog tretmana vjerovnika u predstečaju. Sva plaćanja ograničila su se na tekuće obveze: plaće za radnike u razdoblju nakon otvaranja predstečaja, troškove potrebne za nastavak djelatnosti (poput goriva za plovila, pristojbi za vez, komunalija i sl.), te porezne obveze koje dospijevaju u tijeku postupka. Takva plaćanja su potpuno u skladu s člankom 67. SZ i ne mogu se smatrati spornima. Dapače, neplaćanje tih nužnih troškova dovelo bi do prestanka poslovanja, što bi umanjilo vrijednost imovine na štetu svih vjerovnika.

V. Vjerovnikovi navodi da je dužnik “prezadužen” te da je njegova imovina nerealno prikazana (precijenjena ili lažno prikazana) također su neutemeljeni. Sva imovina dužnika uredno je popisana i realno procijenjena u predstečajnom postupku, u skladu sa zakonskim zahtjevima. Već u prijedlogu za otvaranje predstečaja i priloženom popisu imovine i obveza, dužnik je naveo svu svoju imovinu (pokretnine, nekretnine, potraživanja, opremu, plovila, itd.) sa najboljom vjerodostojnom procjenom njihove vrijednosti. Povjerenik je, prema članku 24. SZ, dužan ispitati taj popis imovine i obveza što je i učinio. Nije našao neprijavljenih obveza niti fiktivno uvećane vrijednosti imovine – jer bi inače osporio takve stavke i o tome izvijestio sud. Povjerenik nije osporio vrijednost imovine koju je dužnik prijavio, što znači da nije bilo indicija o nerealnom prikazu.

Također, u sklopu izrade plana restrukturiranja, dužnik je dodatno obradio i prezentirao svoje financijsko stanje. Prema članku 27. SZ, prijedlog plana restrukturiranja mora sadržavati detaljne podatke o imovini i vrijednosti imovine dužnika u trenutku podnošenja plana. Dužnik je u svom planu iskazao vrijednost imovine na temelju knjigovodstvene dokumentacije. Sve procjene su realne i utemeljene na tržišnim pokazateljima, što vjerovnik nije ozbiljno dovodio u pitanje konkretnim argumentima, već paušalno tvrdi da su “nerealne”.

Što se tiče prezaduženosti, ističe se kako pojam prezaduženosti prema SZ označava da vrijednost imovine pravne osobe ne pokriva njene obveze (čl. 7. st. 1. SZ-a). Dužnik ne poriče svoju financijsku težinu; to je polazište restrukturiranja.

Vjerovnikovi prigovori sugeriraju kao da dužnik prikazuje lažno veću imovinu nego što stvarno ima. Takve insinuacije su netočne. Da je dužnik precjenjivao imovinu, to bi bilo brzo razotkriveno tijekom postupka, budući da vjerovnici imaju uvid u prijavljenu imovinu i mogu osporavati plan ako smatraju da je neprovediv ili temeljen na nerealnim pretpostavkama.

U ovom slučaju, plan restrukturiranja dužnika predviđa realne mjere i utemeljen je na stvarnoj vrijednosti imovine. Nema skrivene imovine niti “napuhavanja” vrijednosti; transparentnost je bila potpuna kako bi se zadobilo povjerenje vjerovnika u postupku.

Dapače, dosadašnje uredno ispunjavanje obveza tijekom postupka ide u prilog vjerodostojnosti dužnika. Dužnik je tijekom predstečajnog postupka izvršavao sve tekuće obveze (plaće, poreze, doprinose, troškove dobavljačima za nove isporuke itd.), čime pokazuje ozbiljnost u namjeri da stabilizira poslovanje. Time se održava poslovni potencijal društva i vrijednost imovine (npr. plovila su održavana i osigurana, nije došlo do propadanja imovine). Takvo odgovorno ponašanje potvrđuje da su planovi i projekcije dužnika realni – da računa na nastavak poslovanja i postupno namirenje vjerovnika kroz plan, a ne na bilo kakve nerealne jednokratne “čarobne” priljeve.

U praksi trgovačkih sudova, uobičajeno je da se prigovori o navodnoj prezaduženosti ili nerealnoj procjeni imovine cijene tek ukoliko vjerovnik pruži konkretne dokaze da su podaci u planu restrukturiranja lažni ili zavaravajući. U ovom slučaju, takvih dokaza nema. Sam nezadovoljstvo vjerovnika činjenicom da su obveze dužnika veće od imovine nije razlog za obustavu predstečajnog postupka, već je upravo indikacija zašto je restrukturiranje nužno. Sudska praksa također ukazuje da, ako plan restrukturiranja ima razuman temelj i podršku većine vjerovnika, neće se odbiti samo zato što jedan vjerovnik tvrdi da su šanse slabe. Ovdje valja napomenuti da je većina vjerovnika dužnika pokazala interes za nastavak pregovora o planu, a povjerenik i sud ocijenili su da plan ima razumne izgleda spriječiti stečaj, inače postupak ne bi ni došao do faze ispitivanja i glasovanja.

VI. Iz svega izloženog, proizlazi da su prigovori vjerovnika Michela Steinmanna neosnovani, usudili bi se reći čak i zlonamjerni jer svrha podneska ovog vjerovnika ne može biti ništa drugo nego osujećenje predstečajnog postupak. Dužnik je postupao u okviru zakona i propisa na svaki istaknuti način: postupak je pokrenut i vođen zakonito, povjerenik je svoj posao obavio pravilno i u skladu s propisima, vjerovnik je uredno obaviješten i imao priliku zaštititi svoja prava, nije bilo nezakonitog otuđenja imovine, nisu vršena nedopuštena plaćanja, a imovina i obveze su vjerno prikazane. Svojim dosadašnjim ponašanjem u postupku dužnik je pokazao dobru vjeru i ozbiljnost – redovno ispunjava sve tekuće obveze, surađuje s povjerenikom i poštuje svakog vjerovnika.

Dužnik stoga predlaže sudu da prigovore vjerovnika odbije te da nastavi predstečajni postupak prema fazama propisanim zakonom (glasovanje o planu restrukturiranja itd.), imajući u vidu da ne postoje nikakve procesne ili materijalne zapreke za uspješan nastavak postupka.

A-MORE YACHTS d.o.o.,
koje zastupa: